

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Att.: Jens Teilberg Søndergaard
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Jmt. Mdt.
27 JAN. 2006

Vores ref. el/kn

Journalnr.

Deres ref. 2006-792-0176

Dato 23.01.2006

F&P's udtalelse vedr. forsikring og spritkørsel

Der har i medierne været rejst spørgsmål om det rimelige i, at en bilejer, der kører galt med en promille over 0,5, kan få udbetalt erstatning for skade på eget køretøj. Forsikring & Pension er i den anledning anmodet om en udtalelse til besvarelse af Retsudvalgets spørgsmål nr. 158 af 10. januar 2006.

Forsikring & Pension (F&P) har begrænset sin udtalelse til alene at omfatte det tilfælde, hvor motorkøretøjets ejer i spirituspåvirket tilstand forvolder skade.

Indledningsvist skal bemærkes, at en motorkøretøjsforsikring normalt består af to forsikringsformer - den lovpligtige ansvarsforsikring og den frivillige kaskoforsikring.

Om den lovpligtige ansvarsforsikring skal blot nævnes, at forsikringens dækningsomfang nøje følger færdselslovens ansvarsgrundlag. Det betyder, at skader, hvor føreren er spirituspåvirket, er dækket af forsikringen. Et forsikringssselskab vil jf. FL §108 kun i meget få tilfælde kunne gennemføre regres mod den ansvarlige, berusede fører. Føreren vil derimod blive straffet for overtrædelse af færdselsloven.

Med hensyn til kaskoforsikringens dækningsomfang er det ikke færdselslovens adfærdsregulerende bestemmelser, herunder de strafferetlige, der umiddelbart kan lægges til grund ved bedømmelse af, hvorvidt en bilejer, der i spirituspåvirket tilstand forvolder skade på egen bil, har ret til erstatning. Afgørelsen skal derimod træffes efter reglerne i forsikringsaftaleloven.

Alle bilforsikringssselskaber undtager at dække skader, der skyldes selvforskyldt beruselse jf. forsikringsaftalelovens §20. Forsikringssselskabet bestemmer ikke, hvorledes "beruselse" skal fortolkes. Fortolkningen heraf er overladt til de retsanvendende myndigheder, og der er om fortolkningen af FAL §20 en righoldig retspraksis. Af retspraksis kan udledes, at forsikringssselskabet - for at kunne nægte erstatningsudbetaling - skal kunne føre bevis for:

- at der er tale om beruselse
- at beruselsen er selvforskyldt
- at beruselsen har været hovedårsagen til den skete skade

Beviskravet for de to første betingelser vil selskabet normalt let kunne løfte. Anderledes med bevisbyrden for, at beruselsen har været hovedårsagen til skaden, idet det forudsætter, at der ikke er andre forhold/årsager til skadens indtræden. Indenfor motorkøretøjsforsikringsområdet kan der af de senere års retspraksis udledes, at et forsikringsselskab normalt kun har mulighed for at afvise erstatningsudbetaling i skadestilfælde, hvor den sikredes promille har været højere end 1,2.

Et forsikringsselskab kan således ikke på det eksisterende retsgrundlag afslå at udbetale kaskoerstatning til en bilejer, blot fordi denne har overtrådt færdselslovens regel om spritkørsel. Det betyder imidlertid ikke, at forsikringsselskaberne billiger spirituskørsel - tværtimod. Men det forekommer urimeligt alene at lade en promillegrænse være afgørende for erstatningsspørgsmålet, idet man herved kommer til at afskære en bilejer muligheden for at kunne påberåbe sig, at promillen var uden betydning for skadens indtræden.

F&P mener ikke, at der er behov for lovændring, da en sådan lovændring vil få en betydelig afsmittende virkning på andre forsikringsformer. F.eks. ville man indenfor ulykkesforsikringsområdet også skulle nægte erstatning, såfremt en person kommer til skade med en promille over 0,5.

F&P finder det betryggende for forsikringsselskaber og forsikringskunder, at det er domstolene - og ikke tilfældige moralske tilkendegivelser - der træffer afgørelse i sager, hvor spirituspåvirkning har spillet en rolle. Men skulle nogen alligevel ønske at forfølge sagen, da vil F&P selvsagt gerne inddrages.

Erik Lassen